

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 209

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος
22 Ιουνίου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 209/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 209/02	Υπόθεση C-838/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal de commerce de Bordeaux (Γαλλία) στις 18 Νοεμβρίου 2019 — Boé Aquitaine SELARL κατά Mercialis SA	2
2020/C 209/03	Υπόθεση C-860/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2019 ο Nathaniel Magnan κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-99/19, Magnan κατά Επιτροπής	2
2020/C 209/04	Υπόθεση C-939/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 24 Δεκεμβρίου 2019 — Flightright GmbH κατά Eurowings GmbH	3
2020/C 209/05	Υπόθεση C-54/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2020 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 20 Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano κ.λπ. κατά Επιτροπής	3

EL

2020/C 209/06	Υπόθεση C-56/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2020 — AR κατά Stadt Pforzheim	4
2020/C 209/07	Υπόθεση C-65/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberste Gerichtshof (Αυστρία) με απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2020 — VI κατά KRONE — Verlag Gesellschaft mbH & Co KG . . .	4
2020/C 209/08	Υπόθεση C-66/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Procura della Repubblica di Trento στις 24 Ιανουαρίου 2020 — Ποινική διαδικασία κατά XK	5
2020/C 209/09	Υπόθεση C-91/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — LW κατά Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 209/10	Υπόθεση C-96/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri	6
2020/C 209/11	Υπόθεση C-100/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 26 Φεβρουαρίου 2020 — XY κατά Hauptzollamt B	7
2020/C 209/12	Υπόθεση C-102/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 26 Φεβρουαρίου 2020 — StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH κατά eprimo GmbH . . .	7
2020/C 209/13	Υπόθεση C-118/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 3 Μαρτίου 2020 — JY	8
2020/C 209/14	Υπόθεση C-120/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 3 Μαρτίου 2020 — Koleje Mazowieckie κατά Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa vnn Minister Infrastruktury και Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.	9
2020/C 209/15	Υπόθεση C-121/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2020 — VG κατά Minister van Buitenlandse Zaken	9
2020/C 209/16	Υπόθεση C-127/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Gliwicach (Πολωνία) στις 5 Μαρτίου 2020 — D. Srońka Akcyjna κατά W. Zrt	10
2020/C 209/17	Υπόθεση C-132/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 10 Μαρτίου 2020 — BM, DM, EN κατά Getin Noble Bank S.A.	11
2020/C 209/18	Υπόθεση C-133/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαρτίου 2020 — European Pallet Association eV κατά PHZ BV	12
2020/C 209/19	Υπόθεση C-135/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 12 Μαρτίου 2020 — JS κατά Câmara Municipal de Gondomar . . .	13
2020/C 209/20	Υπόθεση C-137/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) στις 12 Μαρτίου 2020 — MV κατά SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.	14

2020/C 209/21	Υπόθεση C-142/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) στις 26 Μαρτίου 2020 — Analisi G. Caracciolo srl κατά Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute Dipartimento regionale per la pianificazione κ.λπ.	14
2020/C 209/22	Υπόθεση C-143/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 24 Μαρτίου 2020 — A κατά O	15
2020/C 209/23	Υπόθεση C-151/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 27 Μαρτίου 2020 — Bundeswettbewerbsbehörde κατά Nordzucker AG κ.λπ.	17
2020/C 209/24	Υπόθεση C-154/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 31 Μαρτίου 2020 — Kemwater ProChemie s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství	18
2020/C 209/25	Υπόθεση C-161/20: Προσφυγή της 14ης Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	18
2020/C 209/26	Υπόθεση C-169/20: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	19
2020/C 209/27	Υπόθεση C-180/20: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	20

Γενικό Δικαστήριο

2020/C 209/28	Υπόθεση T-653/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2020 — Armani κατά EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου GIORGIO ARMANI le sac 11 ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα LESAC και lesac – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001]	22
2020/C 209/29	Υπόθεση T-654/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2020 — Armani κατά EUIPO — Asunción (le Sac 11) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου le Sac 11 ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα LESAC και lesac – Σχετικό λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001]	22
2020/C 209/30	Υπόθεση T-707/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής [Γεωργία – Επιστροφές κατά την εξαγωγή – Κρέας πουλερικών – Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1277 εκδοθείς κατόπιν της ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 689/2013 με απόφαση του Δικαστηρίου – Αρμοδιότητα του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Καταστρατήρηση της διαδικασίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Ζημία]	23
2020/C 209/31	Υπόθεση T-752/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2020 — Tecnodidattica κατά EUIPO (Σχήμα βάσεων υδρόγειας σφαιρας και λάμπας) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχήμα βάσεων υδρόγειας σφαιρας και λάμπας – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [vnn άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Απουσία διακοσμητικών ή επινοημένων στοιχείων που είναι σημαντικά ή ουσιώδη]	24

2020/C 209/32	Υπόθεση T-73/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Bergslagens Järnvaru κατά EUIPO — Scherrpach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Εργαλείο για τον τεμαχισμό ξύλων) [«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει εργαλείο για τον τεμαχισμό ξύλων – Προγενέστερο εθνικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Λόγος ακυρότητας – Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα – Απουσία διαφορετικής συνολικής εντύπωσης – Άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας – Άρθρο 62 του κανονισμού 6/2002»]	24
2020/C 209/33	Υπόθεση T-106/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Abarca κατά EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ABARCA SEGUROS – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ABANCA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	25
2020/C 209/34	Υπόθεση T-109/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Kerry Luxembourg κατά EUIPO — Döhler (TasteSense) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TasteSense – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MultiSense – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού [ΕΕ] 2017/1001)]	26
2020/C 209/35	Υπόθεση T-496/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — CV κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Αποδοχές – Διορθωτικός συντελεστής – Κατ' αποκοπή αποζημίωση εξόδων παραστάσεως – Έξοδα στεγάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Υποχρέωση αρωγής – Ισοδυναμία της αγοραστικής δύναμης – Ίση μεταχείριση)	26
2020/C 209/36	Υπόθεση T-497/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — CZ κ.λπ. κατά EYED (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Αποδοχές – Διορθωτικός συντελεστής – Κατ' αποκοπή αποζημίωση εξόδων παραστάσεως – Έξοδα στεγάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Υποχρέωση αρωγής – Ισοδυναμία της αγοραστικής δύναμης – Ίση μεταχείριση)	27
2020/C 209/37	Υπόθεση T-594/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2020 — Axactor κατά EUIPO — Axa (AXACTOR) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Παραίτηση από την ανακοπή – Κατάργηση της δίκης»)	27
2020/C 209/38	Υπόθεση T-623/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — ArcelorMittal Bremen κατά Επιτροπής (Προσφυγή λόγω παραλείψεως – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Μεταβατικοί κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής – Τροποποίηση του εθνικού πίνακα κατανομής δικαιωμάτων όσον αφορά τη Γερμανία για την περίοδο 2013-2020 – Σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας – Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)	28
2020/C 209/39	Υπόθεση T-146/20 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2020 — Csordas κ.λπ. κατά Επιτροπής (Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων – Υπαλληλική υπόθεση – Εκλογές για την ανάδειξη του τοπικού τμήματος Λουξεμβούργου της επιτροπής προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Νομότυπος χαρακτήρας – Υποχρέωση ελέγχου την οποία υπέχει το θεσμικό όργανο – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Έλλειψη <i>fumus boni juris</i>)	29
2020/C 209/40	Υπόθεση T-179/20: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Μαρτίου 2020 — JP κατά Επιτροπής	29
2020/C 209/41	Υπόθεση T-210/20: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2020 — Square κατά EUIPO (\$ Cash App)	30
2020/C 209/42	Υπόθεση T-211/20: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2020 — Square κατά EUIPO (\$ Cash App)	31
2020/C 209/43	Υπόθεση T-219/20: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2020 — JK κατά Επιτροπής	32

2020/C 209/44	Υπόθεση T-223/20: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 — Orion κατά Επιτροπής	32
2020/C 209/45	Υπόθεση T-230/20: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2020 — PNB Banka κατά ΕΚΤ	33
2020/C 209/46	Υπόθεση T-231/20: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 — Price κατά Συμβουλίου	35
2020/C 209/47	Υπόθεση T-238/20: Προσφυγή της 1ης Μαΐου 2020 — Ryanair κατά Επιτροπής	36
2020/C 209/48	Υπόθεση T-239/20: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2020 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO — Pfizer (RUXXIMLA)	37
2020/C 209/49	Υπόθεση T-248/20: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO — Pfizer (RUXYMLA)	38
2020/C 209/50	Υπόθεση T-257/20: Προσφυγή-αγωγή της 7ης Μαΐου 2020 — González Calvet κατά CRU	39
2020/C 209/51	Υπόθεση T-266/20: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2020 — Global Chartered Controller Institute κατά EUIPO — CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)	40

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 209/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 201 της 15.6.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 191 της 8.6.2020

EE C 175 της 25.5.2020

EE C 162 της 11.5.2020

EE C 161 της 11.5.2020

EE C 137 της 27.4.2020

EE C 129 της 20.4.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal de commerce de Bordeaux (Γαλλία)
στις 18 Νοεμβρίου 2019 — Βοέ Aquitaine SELARL κατά Mercialys SA

(Υπόθεση C-838/19)

(2020/C 209/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Bordeaux

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Βοέ Aquitaine SELARL

Εναγόμενη: Mercialys SA

Με διάταξη της 19ης Μαρτίου 2020, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) έκρινε την αίτηση προδικαστικής απόφασης προδήλως
απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2019 ο Nathaniel Magnan κατά της διατάξεως που εξέδωσε το
Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-99/19, Magnan κατά
Επιτροπής

(Υπόθεση C-860/19 P)

(2020/C 209/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Nathaniel Magnan (εκπρόσωπος: J. Fayolle, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 26ης Μαρτίου 2020, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 24 Δεκεμβρίου 2019 — Flightright GmbH κατά Eurowings GmbH

(Υπόθεση C-939/19)

(2020/C 209/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Flightright GmbH

Εναγόμενη: Eurowings GmbH

Απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα της υποθέσεως δόθηκε με διάταξη του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2020 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 20 Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-54/20 P)

(2020/C 209/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Schima, T.S. Bohr, G. Gattinara)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Stefano Missir Mamachi di Lusignano, υπό την ιδιότητα του κληρονόμου του Livio Missir Mamachi di Lusignano, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Livio Missir Mamachi di Lusignano, Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Livio Missir Mamachi di Lusignano, Carlo Amedeo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρεισβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο υποχρέωσε την Επιτροπή να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστησαν η Maria Letizia Missir και ο Stefano Missir συνεπεία του θανάτου του Alessandro Missir,
- να αποφανθεί το ίδιο επί της ουσίας της υποθέσεως και να απορρίψει την αγωγή σε πρώτο βαθμό ως απαράδεκτη,
- να καταδικάσει τον Stefano Missir και τη Maria Letizia Missir στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναρετικής διαδικασίας όσο και της διαδικασίας σε πρώτο βαθμό.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσης, η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους.

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη: το πρώτο σκέλος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας του προσώπου που «ορίζεται» στον ΚΥΚ το εν λόγω σκέλος βάλλει κατά των σκέψεων 48 έως 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται, επικουρικός, σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την αναγνώριση υπέρ του αδελφού και της αδελφής του θανόντος, βάσει του ΚΥΚ, δικαιώματος χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης το εν λόγω σκέλος βάλλει κατά των σκέψεων 134 έως 135 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά την υποχρέωση της Επιτροπής να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης που υπέστησαν ο αδελφός και η αδελφή θανόντος υπαλλήλου συνεπεία του θανάτου του τελευταίου ο λόγος αυτός βάλλει κατά των σκέψεων 154 έως 168, 171 έως 172 και 181 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg*
(Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2020 — AR κατά *Stadt Pforzheim***

(Υπόθεση C-56/20)

(2020/C 209/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (διοικητικό εφετείο Βάδης-Βυρτεμβέργης)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: AR

Εφεσίβλητος: *Stadt Pforzheim*

Προδικαστικά ερωτήματα

Αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στην οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006 για την άδεια οδήγησης ⁽¹⁾, οι διατάξεις εθνικού δικαίου σύμφωνα με τις οποίες, όταν κράτος μέλος δεν αναγνωρίζει, υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ, αλλοδαπή ευρωπαϊκή άδεια οδήγησης της οποίας ο κάτοχος δεν έχει συνήθη διαμονή στην εθνική επικράτεια, ο τελευταίος υποχρεούται να την καταθέσει αμελλητί στην αρμόδια εθνική αρχή, προκειμένου να αναγραφεί μνεία επί του σώματος της άδειας οδήγησης ότι αφαιρέθηκε το δικαίωμα οδήγησης στην ημεδαπή (η αναγραφή της εν λόγω μνείας –περί απαγόρευσης οδήγησης– στην ευρωπαϊκή άδεια οδήγησης γίνεται κατά κανόνα με την αναγραφή ενός ερυθρού διαγωνίως διαγεγραμμένου «D» στο πεδίο 13, π.χ. υπό μορφή αυτοκόλλητου);

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 403, σ. 18.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Oberste Gerichtshof* (Αυστρία) με απόφαση της
7ης Φεβρουαρίου 2020 — VI κατά *KRONE — Verlag Gesellschaft mbH & Co KG***

(Υπόθεση C-65/20)

(2020/C 209/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: VI

Εναγόμενη και αναιρεσίβλητη: *KRONE — Verlag Gesellschaft mbH & Co KG*

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 2, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 6 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως (ελαττωματικό) προϊόν πρέπει να θεωρείται και ένα φυσικό αντίτυπο ημερήσιας εφημερίδας που περιέχει μια επιστημονικώς εσφαλμένη συμβουλή υγείας, της οποίας η τήρηση προκαλεί βλάβη της υγείας;

⁽¹⁾ ΕΕ 1985, L 210, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Procura della Repubblica di Trento στις 24 Ιανουαρίου 2020 — Ποινική διαδικασία κατά ΧΚ**(Υπόθεση C-66/20)**

(2020/C 209/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Procura della Repubblica di Trento (Εισαγγελία του Trento, Ιταλία)

Ποινική διαδικασία κατά

ΧΚ

Έτερος διάδικος

Finanzamt Münster

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο ii) της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Απριλίου 2014 περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις ⁽¹⁾, καθόσον αυτό ορίζει ότι ως αρχή έκδοσης μπορεί να θεωρηθεί και «κάθε άλλη αρμόδια αρχή ορισθείσα από το κράτος έκδοσης η οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση ενεργεί ως ανακριτική αρχή σε ποινικές διαδικασίες, αρμόδια να διατάσσει τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο», διευκρινίζοντας, ωστόσο, σε αυτήν την περίπτωση, ότι «προτού διαβιβαστεί στην αρχή εκτέλεσης, η ευρωπαϊκή εντολή έρευνας επικυρώνεται, αφού εξεταστεί αν τηρεί τις προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας για την έκδοση ΕΕΕ, ιδίως αυτές του άρθρου 6 παράγραφος 1 αυτής, από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα στο κράτος έκδοσης», την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να απαλλάσσει διοικητική αρχή από την υποχρέωση να ζητήσει την επικύρωση της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας, χαρακτηρίζοντας την αρχή αυτή ως «δικαστική αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2 της Οδηγίας»;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 130, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — LW κατά Bundesrepublik Deutschland**(Υπόθεση C-91/20)**

(2020/C 209/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: LW

Καθής και αναιρεσίβλητη: Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντίκειται σε νομοθετική διάταξη κράτους μέλους δυνάμει της οποίας πρέπει να χορηγείται παράγωγο καθεστώς πρόσφυγα σε ανήλικο και άγαμο τέκνο προσώπου στο οποίο έχει χορηγηθεί καθεστώς πρόσφυγα (στο πλαίσιο της προστασίας των μελών της οικογένειας των προσφύγων) ακόμη και αν το εν λόγω τέκνο – μέσω του έτερου γονέα– έχει σε κάθε περίπτωση και την ιθαγένεια άλλης χώρας η οποία δεν ταυτίζεται με τη χώρα καταγωγής του πρόσφυγα και υπό την προστασία της οποίας δύναται να θέσει εαυτό;
- 2) Έχει το άρθρο 23, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ την έννοια ότι ο περιορισμός κατά τον οποίον στα μέλη της οικογένειας πρέπει να αναγνωρίζεται δικαίωμα επί των ευεργετημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 24 έως 35 της οδηγίας αυτής μόνον εφόσον τούτο συνάδει με το προσωπικό νομικό καθεστώς του μέλους της οικογένειας, απαγορεύει, υπό τις περιγραφόμενες στο πρώτο ερώτημα περιστάσεις, τη χορήγηση στο ανήλικο τέκνο παράγωγου καθεστώτος πρόσφυγα;
- 3) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα το κατά πόσον είναι εφικτό και εύλογο για το τέκνο και τους γονείς του να εγκατασταθούν στη χώρα της οποίας την ιθαγένεια έχουν το τέκνο και η μητέρα του, υπό την προστασία της οποίας δύναται να θέσουν εαυτούς και η οποία δεν ταυτίζεται με τη χώρα καταγωγής του πρόσφυγα (πατέρα), ή αρκεί το ότι η οικογενειακή ενότητα εντός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας μπορεί να διασφαλισθεί βάσει των ρυθμίσεων της νομοθεσίας περί δικαιώματος διαμονής;

(¹) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις
24 Φεβρουαρίου 2020 — Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ κατά Presidenza del Consiglio dei
Ministri**

(Υπόθεση C-96/20)

(2020/C 209/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ

Αναρρεσίβλητη: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η διάταξη του άρθρου 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/98/ΕΚ, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη συλλογή, τον έλεγχο, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινου αίματος και συστατικών του αίματος⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, ορίζοντας, μεταξύ των λοιπών, κατ' ελάχιστον, απαιτούμενων προσόντων για την πρόσβαση σε θέση υπευθύνου κέντρου αίματος, την κατοχή ακαδημαϊκού τίτλου «στον τομέα της ιατρικής ή των βιολογικών επιστημών», αναγνωρίζει ευθέως στους πτυχιούχους και των δύο τομέων το δικαίωμα να καταλάβουν θέση υπευθύνου κέντρου αίματος;
- 2) Είναι συμβατή ή αντιτίθεται, κατά συνέπεια, προς το δικαίωμα της Ένωσης, εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει τους πτυχιούχους βιολογικών επιστημών από την πρόσβαση στην ως άνω θέση υπευθύνου κέντρου αίματος;

(¹) Οδηγία 2002/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη συλλογή, τον έλεγχο, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινου αίματος και συστατικών του αίματος και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (ΕΕ 2003, L 33, σ. 30).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις
26 Φεβρουαρίου 2020 — XY κατά Hauptzollamt B**

(Υπόθεση C-100/20)

(2020/C 209/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: XY

Ανααιρεσίβλητο: Hauptzollamt B

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί μια απαίτηση επιστροφής αχρεωστήτως επιβληθέντος φόρου ηλεκτρικής ενέργειας να καταστεί τοκοφόρα βάσει του δικαίου της Ένωσης, όταν ο καθορισμός του φόρου ηλεκτρικής ενέργειας σε χαμηλότερο επίπεδο στηρίχθηκε στην προαιρετική μείωση φόρου κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾ και ο καθορισμός του φόρου σε υπερβολικά υψηλό επίπεδο οφειλόταν αποκλειστικά σε σφάλμα κατά την εφαρμογή, επί της υπό κρίση διαφοράς, της εθνικής διατάξεως που θεσπίστηκε για τη μεταφορά του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής στο εθνικό δίκαιο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 283, σ. 51.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
26 Φεβρουαρίου 2020 — StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH κατά erpimo GmbH**

(Υπόθεση C-102/20)

(2020/C 209/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Ανααιρεσίβλητη: erpimo GmbH

Μετέχουσα στη διαδικασία: Interactive Media CCSP GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Καλύπτει η έννοια της αποστολής, όπως αυτή χρησιμοποιείται στο άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο η', της οδηγίας 2002/58/ΕΚ ⁽¹⁾, τις περιπτώσεις στις οποίες ένα μήνυμα δεν αποστέλλεται από έναν χρήστη υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών προς τη «διεύθυνση» ηλεκτρονικού ταχυδρομείου άλλου χρήστη μέσω επιχείρησης παροχής υπηρεσιών, αλλά, συνεπεία του ανοίγματος ιστοσελίδας που προστατεύεται με κωδικό πρόσβασης και φιλοξενεί λογαριασμούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, το μήνυμα εμφανίζεται αυτόματα από διακομιστές διαφημίσεων σε καθορισμένο μέρος της ηλεκτρονικής θυρίδας εισερχομένων μηνυμάτων ενός χρήστη ο οποίος επιλέγεται με τυχαίο τρόπο (διαφήμιση στη θυρίδα εισερχομένων μηνυμάτων);

- 2) Προϋποθέτει η λήψη μηνύματος κατά την έννοια του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο η', της οδηγίας 2002/58/ΕΚ ότι ο παραλήπτης, αφότου λάβει γνώση της ύπαρξης του μηνύματος, ζητώντας –εκουσίως– την απεικόνιση του περιεχομένου του μηνύματος αυτού, ενεργοποιεί μια προκαθορισμένη τεχνική διαδικασία για τη διαβίβαση των δεδομένων του μηνύματος ή αρκεί ότι η εμφάνιση του μηνύματος στην ηλεκτρονική θυρίδα εισερχομένων μηνυμάτων λογαριασμού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ενεργοποιείται από τον χρήστη με το άνοιγμα της ιστοσελίδας που προστατεύεται με κωδικό πρόσβασης και φιλοξενεί τον λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του;
- 3) Νοείται ως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ και η περίπτωση στην οποία το μήνυμα δεν αποστέλλεται σε παραλήπτη που έχει ήδη εξατομικευτεί πριν από τη μετάδοση του μηνύματος, αλλά αυτό προβάλλεται στην ηλεκτρονική θυρίδα εισερχομένων μηνυμάτων ενός χρήστη ο οποίος επιλέγεται με τυχαίο τρόπο;
- 4) Υφίσταται χρησιμοποίηση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για σκοπούς απευθείας εμπορικής προώθησης κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ αποκλειστικά και μόνο σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η επιβάρυνση του χρήστη υπερβαίνει τα όρια της παρενόχλησης;
- 5) Υφίσταται ατομική διαφήμιση που πληροί τις προϋποθέσεις της «άγρας πελατών» κατά την έννοια του σημείου 26, πρώτη περίοδος, του παραρτήματος Ι, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ ^(*) αποκλειστικά και μόνο στην περίπτωση στην οποία η επικοινωνία με τον πελάτη πραγματοποιείται με μέσο που χρησιμοποιείται παραδοσιακά για προσωπική επικοινωνία μεταξύ αποστολέα και παραλήπτη ή αρκεί για την ύπαρξη συνδέσμου με συγκεκριμένο πελάτη –όπως στην περίπτωση της επίμαχης διαφήμισης στο πλαίσιο της κρινόμενης διαφοράς– η εμφάνιση της διαφήμισης στην ηλεκτρονική θυρίδα εισερχομένων μηνυμάτων ιδιωτικού λογαριασμού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, συνεπώς, σε μέρος στο οποίο ο πελάτης αναμένει τη λήψη μηνυμάτων που απευθύνονται σε αυτόν ατομικά;

(¹) Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ 2002, L 201, σ. 37).

(²) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές) (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22)

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις
3 Μαρτίου 2020 — JY**

(Υπόθεση C-118/20)

(2020/C 209/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: JY

Αντίδικος κατ' αναίρεση δημόσια αρχή: Wiener Landesregierung

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το δίκαιο της Ένωσης την έννοια ότι η περίπτωση φυσικού προσώπου όπως η ανααιρεσείουσα στη διαφορά της κύριας δίκης, το οποίο παραιτήθηκε από την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, από την ιθαγένεια της Ένωσης, προκειμένου να αποκτήσει την ιθαγένεια άλλου κράτους μέλους βάσει της διαβεβαίωσης ότι θα του χορηγηθεί η αιτούμενη ιθαγένεια του άλλου κράτους μέλους, και του οποίου η δυνατότητα επανακτήσεως της ιθαγένειας της Ένωσης αποκλείστηκε στη συνέχεια λόγω μεταγενέστερης ανακλήσεως της διαβεβαίωσης αυτής, εμπίπτει, εξ ορισμού και λόγω των συνεπειών της, στο δίκαιο αυτό, με συνέπεια να είναι υποχρεωτική η τήρηση του δικαίου της Ένωσης κατά την ανάκληση της ως άνω διαβεβαίωσης;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

2. Πρέπει οι αρμόδιες εθνικές αρχές και, ενδεχομένως, τα εθνικά δικαστήρια να εξακριβώνουν αν, στο πλαίσιο της αποφάσεως με την οποία ανακαλείται η διαβεβαίωση περί χορηγήσεως της ιθαγένειας κράτους μέλους, η ανάκληση της διαβεβαίωσης η οποία αποκλείει τη δυνατότητα επανακτήσεως της ιθαγένειας της Ένωσης συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών της για την κατάσταση του ενδιαφερομένου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 3 Μαρτίου 2020 — Koleje Mazowieckie κατά Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa vuv Minister Infrastruktury και Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Υπόθεση C-120/20)

(2020/C 209/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Koleje Mazowieckie

Αντίδικοι κατάναίρεση: Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa vuv Minister Infrastruktury και Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001⁽¹⁾, και συγκεκριμένα το άρθρο 4, παράγραφος 5, καθώς και το άρθρο 30, παράγραφοι 1, 3, 5 και 6 της οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκ μέρους σιδηροδρομικής επιχείρησης άσκηση αγωγής αποζημίωσης κατά κράτους μέλους λόγω εσφαλμένης εφαρμογής οδηγίας, όταν δεν προβλέπεται δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων της εποπτικής αρχής, στην περίπτωση κατά την οποία αντικείμενο της αποζημίωσης αποτελεί το αχρεωστήτως καταβληθέν τέλος για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής;
- 2) Αντιτίθεται η θεωρία ότι η αξίωση αποζημίωσης δυνάμει του κοινοτικού δικαίου λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης και, ειδικότερα, λόγω πλημμελούς μεταφοράς οδηγίας ή μη μεταφοράς της, γεννάται αποκλειστικά όταν ο παραβιασθείς κανόνας έχει ως σκοπό την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες, η παραβίαση του δικαίου είναι κατάφωρη (υπό τη μορφή, συγκεκριμένα, προφανούς και σοβαρής υπέρβασης της διακριτικής ευχέρειας του κράτους μέλους κατά την εφαρμογή της οδηγίας) και η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβίασης και της ζημίας είναι άμεση, σε νομοθετική ρύθμιση του κράτους μέλους που προβλέπει δικαίωμα αποζημίωσης στις εν λόγω περιπτώσεις αλλά υπό λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ 2001, L 75, σελ. 29) .

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2020 — VG κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-121/20)

(2020/C 209/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: VG

Καθού: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικό ερώτημα

Διαφέρει η απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα των υποθέσεων που πρωτοκολλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου με τους αριθμούς C-225/19 και C-226/19, εάν δεν έχει κοινοποιηθεί ή δεν είναι γνωστό ποια χώρα προέβαλε, κατά την προηγούμενη διαβούλευση του άρθρου 22 του κώδικα θεωρήσεων ⁽¹⁾, αντίρρηση κατά της χορήγησης θεώρησης στον αιτούντα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Gliwicach (Πολωνία) στις 5 Μαρτίου 2020 — D. Spółka Akcyjna κατά W. Zrt

(Υπόθεση C-127/20)

(2020/C 209/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: D. Spółka Akcyjna

Εναγόμενη: W. Zrt

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο αερομεταφορέας του οποίου το αεροσκάφος συγκρούστηκε με πτηνό υποχρεούται, στο πλαίσιο των ευλόγων μέτρων που οφείλει να λαμβάνει, να προβλέπει, κατά τον προγραμματισμό των πτήσεων βάσει συστήματος εναλλαγής, επαρκές χρονικό περιθώριο για τη διενέργεια των απαιτούμενων ελέγχων ασφαλείας;

και σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, την έννοια ότι ο αερομεταφορέας του οποίου το αεροσκάφος συγκρούστηκε με πτηνό υποχρεούται, στο πλαίσιο των ευλόγων μέτρων που οφείλει να λαμβάνει, να καταρτίζει το πρόγραμμα υπηρεσίας ή συνδέσεως του πληρώματος κατά τέτοιον τρόπο ώστε τα πληρώματα να είναι έτοιμα για την εκτέλεση των πτητικών καθηκόντων τους αμέσως μετά τη διενέργεια του απαιτούμενου ελέγχου ασφαλείας, ανεξαρτήτως των περιορισμών του χρόνου πτήσεως ή υπηρεσίας και των απαιτήσεων αναπαύσεως που προβλέπει το παράρτημα III του κανονισμού (ΕΕ) 965/2012 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2012, για καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τις πτητικές λειτουργίες ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2012, L 296, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 10 Μαρτίου 2020 — BM, DM, EN κατά Getin Noble Bank S.A.

(Υπόθεση C-132/20)

(2020/C 209/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: BM, DM, EN

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Getin Noble Bank S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 38 του Χάρτη, και το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (¹), την έννοια ότι αποτελεί ανεξάρτητο, αμερόληπτο και παρέχον τα απαραίτητα εχέγγυα δικαστήριο, κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το όργανο του οποίου τη σύνθεση μετέχει πρόσωπο διορισθέν στη θέση δικαστή είτε για πρώτη φορά είτε εκ νέου (σε ανώτερο δικαστήριο) από πολιτικό όργανο της εκτελεστικής εξουσίας κράτους με ολοκληρωτικό, αντιδημοκρατικό, κομμουνιστικό σύστημα εξουσίας (ήτοι το Κρατικό Συμβούλιο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας) κατόπιν πρότασης του Υπουργού Δικαιοσύνης του κράτους αυτού, λαμβανομένων συγκεκριμένα υπόψη 1) της έλλειψης διαφάνειας των κριτηρίων του διορισμού, 2) της δυνατότητας παύσης του δικαστή ανά πάσα στιγμή, 3) του γεγονότος ότι στη διαδικασία διορισμού δεν συμμετέχουν ούτε τα όργανα της δικαστικής αυτοδιοίκησης αλλά ούτε 4) αρμόδια όργανα της κρατικής εξουσίας που περιγράφεται από δημοκρατικές εκλογές, γεγονός που θα μπορούσε να κλονίσει την εμπιστοσύνη που πρέπει να εμπνέει το δικαστικό σύστημα σε μία δημοκρατική κοινωνία;
2. Έχει σημασία για την επίλυση του ζητήματος που εκτίθεται στο ερώτημα 1 το γεγονός ότι ο διορισμός προσώπου στη θέση δικαστή σε διαδοχικές θέσεις (σε ανώτερα δικαστήρια) κατέστη δυνατός μέσω αναγνώρισης προσηκουσας περιόδου εργασίας (προϋπηρεσίας) και κατόπιν αξιολόγησης της εργασίας στη θέση στην οποία το πρόσωπο αυτό διορίστηκε τουλάχιστον για πρώτη φορά από τα πολιτικά όργανα που αναφέρονται στο ερώτημα 1 και βάσει της διαδικασίας που περιγράφεται στο ερώτημα αυτό, γεγονός που θα μπορούσε να κλονίσει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει το δικαστικό σύστημα σε μια δημοκρατική κοινωνία;
3. Έχει σημασία για την επίλυση του ζητήματος που εκτίθεται στο ερώτημα 1 το γεγονός ότι προϋπόθεση για τον διορισμό προσώπου στη θέση δικαστή σε διαδοχικές θέσεις [σε ανώτερα δικαστήρια, με την εξαίρεση του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)] δεν ήταν η δόση όρκου του δικαστή ότι θα τηρεί τις αξίες της δημοκρατικής κοινωνίας, ενώ το πρόσωπο που διορίστηκε για πρώτη φορά είχε υποσχεθεί να προστατεύει το πολιτικό καθεστώς κομμουνιστικού κράτους και το λεγόμενο «λαϊκό κράτος δικαίου», γεγονός που θα μπορούσε να κλονίσει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει το δικαστικό σύστημα σε μια δημοκρατική κοινωνία;
4. Έχουν το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και με το άρθρο 267, τρίτη περίοδος, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 38 του Χάρτη και το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/12, την έννοια ότι αποτελεί ανεξάρτητο, αμερόληπτο και παρέχον τα απαραίτητα εχέγγυα δικαστήριο, κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το όργανο του οποίου τη σύνθεση μετέχει πρόσωπο διορισθέν στη θέση δικαστή είτε για πρώτη φορά είτε εκ νέου (σε ανώτερο δικαστήριο) κατά κατάφωρη παραβίαση των συνταγματικών διατάξεων κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω της κάλυψης με τρόπο αντίθετο προς το Σύνταγμα κράτους μέλους των θέσεων του οργάνου που επιλέγει το πρόσωπο αυτό ως υποψήφιο για τον ακόλουθο διορισμό του στη θέση δικαστή [Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο)], όπως κρίθηκε από συνταγματικό δικαστήριο κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που θα μπορούσε κατά συνέπεια να κλονίσει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει το δικαστικό σύστημα σε μια δημοκρατική κοινωνία;

5. Έχουν το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 38 του Χάρτη, και το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/12 την έννοια ότι αποτελεί ανεξάρτητο, αμερόληπτο και παρέχον τα απαραίτητα εγγύα δικαστήριο, κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το όργανο στο οποίο τη σύνθεση μετέχει πρόσωπο διορισθέν στη θέση δικαστή είτε για πρώτη φορά είτε εκ νέου (σε ανώτερο δικαστήριο), το οποίο επελέγη ως υποψήφιο για τον διορισμό του στην εν λόγω θέση σύμφωνα με διαδικασία διεξαχθείσα ενώπιον του οργάνου αξιολόγησης των υποψηφίων [Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο)], λαμβανομένου υπόψη ότι η διαδικασία αυτή δεν πληρούσε τα κριτήρια της δημοσιότητας και της διαφάνειας των κανόνων επιλογής υποψηφίων, γεγονός που θα μπορούσε να κλονίσει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει το δικαστικό σύστημα σε μια δημοκρατική κοινωνία;
6. Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 38 του Χάρτη και το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/12 την έννοια ότι το δικαστήριο του τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] υποχρεούται, για την εξασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας προκειμένου να πάψει η χρησιμοποίηση των καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις που συνάπτονται από πωλητές και προμηθευτές με καταναλωτές, να αξιολογεί αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάση της δίκης εάν:
- α) το δικαστήριο για το οποίο γίνεται λόγος στα ερωτήματα 1 και 4 πληροί τα κριτήρια ανεξαρτητου και αμερόληπτου και παρέχοντος τα απαραίτητα εγγύα δικαστηρίου, κατά την έννοια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από την επιρροή που μπορεί να έχει η αξιολόγηση των αναφερόμενων στα ερωτήματα αυτά κριτηρίων στο περιεχόμενο της απόφασης όσον αφορά τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας και
- β) η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου που αναφέρεται στα ερωτήματα 1 και 4 είναι έγκυρη;
7. Έχουν το άρθρο 2, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη και με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 38 του Χάρτη και το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/13, την έννοια ότι οι συνταγματικές διατάξεις κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί οργάνωσης των δικαστηρίων ή διορισμού των δικαστών οι οποίες καθιστούν αδύνατη την εκτίμηση της εγκυρότητας του διορισμού δικαστή ενδέχεται, κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εμποδίζουν τη διαπίστωση της έλλειψης ανεξαρτησίας του δικαστηρίου ή του δικαστή που μετέχει στη σύνθεσή του, εξαιτίας των περιστάσεων που μνημονεύονται στα ερωτήματα 1 έως 5;

(¹) ΕΕ 1993, L 95, σελ. 29.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαρτίου 2020 — European Pallet Association eV κατά PHZ BV

(Υπόθεση C-133/20)

(2020/C 209/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: European Pallet Association eV

Αναρρεσίβλητη: PHZ BV

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Απαιτείται, για την επιτυχή επίκληση του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹), η μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων που φέρουν το σχετικό σήμα να θίγει ή να ενδέχεται να θίξει μία ή περισσότερες από τις [...] λειτουργίες του σήματος [τη δηλωτική της προελεύσεως λειτουργία και τη λειτουργία εγγυήσεως της ποιότητας καθώς και τις λειτουργίες του σήματος ως διαύλου επικοινωνίας, ως επενδυτικού στοιχείου ή ως μέσου διαφημίσεως];

- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, υπό α', πρόκειται για απαίτηση που τίθεται πέραν της απαιτήσεως περί υπάρξεως «νόμιμων λόγων»;
- γ) Αρκεί πάντοτε, για την επιτυχή επίκληση του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το ότι θίγονται μία ή περισσότερες από τις μνημονευόμενες στο ερώτημα 1, υπό α', λειτουργίες του σήματος;
2. α) Μπορεί γενικά να υποστηριχθεί ότι ένας δικαιούχος σήματος δύναται να αντιταχθεί, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, στη μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση προϊόντων υπό το σήμα του, όταν τα εν λόγω προϊόντα έχουν επισκευαστεί από άλλα πρόσωπα πλην του δικαιούχου του σήματος ή προσώπων στα οποία ο δικαιούχος έχει δώσει τη συγκατάθεσή του προς τούτο;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, υπό α', εξαρτάται η ύπαρξη «νόμιμων λόγων» κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, μετά την επισκευή από τρίτο πρόσωπο προϊόντων που έχουν διατεθεί στο εμπόριο από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του, από το είδος των προϊόντων ή το είδος της πραγματοποιηθείσας επισκευής [...] ή από άλλες περιστάσεις, παραδείγματος χάριν ιδιαίτερες περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση περιπτώσεως[...];
3. α) Αποκλείεται η δυνατότητα του δικαιούχου του σήματος να αντιταχθεί, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, στη μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση προϊόντων που έχουν επισκευαστεί από τρίτους, όταν το σήμα χρησιμοποιείται κατά τρόπο που δεν μπορεί να δώσει την εντύπωση ότι υπάρχει οικονομική σχέση μεταξύ του δικαιούχου του σήματος (ή των κατόχων άδειάς του) και του μέρους που προβαίνει στη μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων, παραδείγματος χάριν όταν, με την αφαίρεση του σήματος και/ή τη συμπληρωματική σήμανση των προϊόντων, καθίσταται σαφές μετά την επισκευή ότι η επισκευή δεν πραγματοποιήθηκε από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του ή από κάτοχο άδειάς του;
- β) Έχει συναφώς σημασία η απάντηση στο ερώτημα αν το σήμα μπορεί να αφαιρεθεί εύκολα, χωρίς να θιγεί η τεχνική αρτιότητα ή η πρακτική χρηστικότητα των προϊόντων;
4. Ασκεί επιρροή για την απάντηση στα προεκτεθέντα ερωτήματα το αν πρόκειται για συλλογικό σήμα κατά την έννοια του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και, εάν ναι, από ποια άποψη;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo
(Πορτογαλία) στις 12 Μαρτίου 2020 — JS κατά Câmara Municipal de Gondomar**

(Υπόθεση C-135/20)

(2020/C 209/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: JS

Αναιρεσίβλητος: Câmara Municipal de Gondomar

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμένα το άρθρο 5 της συμφωνίας-πλαίσιο που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (¹), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση που απαγορεύει σε κάθε περίπτωση τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτονται από δημόσιους φορείς σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου;

2) Πρέπει η οδηγία 1999/70/ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει τη μετατροπή των συμβάσεων ως τον μοναδικό τρόπο αποτροπής των καταχρήσεων που απορρέουν από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) στις 12 Μαρτίου 2020 — MV κατά SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.

(Υπόθεση C-137/20)

(2020/C 209/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: MV

Εναγόμενη: SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει περιστάσεις όπως εκείνες που συνέτρεχαν την 6η Ιουνίου 2016, υπό τις οποίες ακυρώθηκε πτήση λόγω των καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν στον αερολιμένα προορισμού, όπου, κατά την προβλεπόμενη ώρα αναχώρησης της πτήσης, δεν τηρούνταν τα ελάχιστα όρια οριζόντιας ορατότητας ούτε και τα ελάχιστα όρια κάθετης ορατότητας στον διάδρομο προσγείωσης/απογείωσης του εν λόγω αερολιμένα, με αποτέλεσμα να μην διασφαλίζονται οι απαιτούμενες συνθήκες ασφαλείας όσον αφορά τους ελιγμούς προσγείωσης του συγκεκριμένου αεροσκάφους στον εν λόγω αερολιμένα, ενώ παράλληλα υπήρχε και πρόβλεψη για επιδείνωση των ατμοσφαιρικών συνθηκών εντός των επόμενων ωρών, να χαρακτηριστούν ως «έκτακτες περιστάσεις», κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004 (¹), το οποίο απαλλάσσει τον αερομεταφορέα από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) στις 26 Μαρτίου 2020 — Analisi G. Caracciolo srl κατά Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute Dipartimento regionale per la pianificazione κ.λπ.

(Υπόθεση C-142/20)

(2020/C 209/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Analisi G. Caracciolo srl

Εφεσίβλητοι: Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia — Assessorato della salute — Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia — Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται το Δικαστήριο εάν ο κανονισμός 765/2008 ⁽¹⁾ αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση (όπως εκείνη του άρθρου 40 του νόμου αριθ. 88 του 2009), η οποία ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει την άσκηση δραστηριότητας διαπίστευσης από οργανισμούς οι οποίοι δεν έχουν την έδρα τους σε κάποιο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης –και, επομένως, δεν απευθύνονται στον μοναδικό οργανισμό διαπίστευσης– εφόσον οι συγκεκριμένοι οργανισμοί εγγυώνται την τήρηση των προτύπων UNI CEI EN ISO/IEC 17025 και UNI CEI EN ISO/IEC 17011 και αποδεικνύουν (μέσω επίσης συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης) ότι διαθέτουν ειδικευση η οποία επί της ουσίας είναι ισοδύναμη με εκείνη που διαθέτει ο μόνος σε εθνικό επίπεδο οργανισμός στον οποίο αναφέρεται ο κανονισμός 765/2008.
- 2) Ερωτάται το Δικαστήριο εάν ο κανονισμός 765/2008 (υπό το πρίσμα του άρθρου 56 ΣΛΕΕ, των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ) αντιβαίνει προς τις αρχές του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, προς τις αρχές της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και της απαγόρευσης των διακρίσεων, προς την απαγόρευση της άνισης μεταχείρισης, καθώς και προς τους κανόνες του ανταγωνισμού σύμφωνα με τους οποίους απαγορεύονται οι μονοπωλιακές καταστάσεις, στο μέτρο που καθιερώνει, σε εθνικό επίπεδο, ουσιαστικό μονοπώλιο δραστηριοτήτων διαπίστευσης μέσω του συστήματος του «ενός και μόνου οργανισμού» διαπίστευσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 218, σ. 30).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 24 Μαρτίου 2020 — Α κατά Ο

(Υπόθεση C-143/20)

(2020/C 209/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Α

Εναγόμενος: Ο

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρώτο ερώτημα: έχουν το άρθρο 185, παράγραφος 3, στοιχείο θ', της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) ⁽¹⁾ (αναδιατύπωση), και το άρθρο 36, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα 3Α, σημείο 12, της οδηγίας 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής ⁽²⁾, την έννοια ότι, στην περίπτωση συμβάσεων ασφάλειας ζωής συνδεδεμένων με επενδυτικό κεφάλαιο (ασφάλιση με επενδυτικό χαρακτήρα) του οποίου τα βασικά στοιχεία του ενεργητικού είναι παράγωγα προϊόντα (ή δομημένα χρηματοπιστωτικά προϊόντα με ενσωματωμένα παράγωγα προϊόντα), ο ασφαλιστής ή ο λήπτης της ασφάλισης (ο οποίος προσφέρει τέτοια ασφάλιση, διανέμει ασφαλιστικό προϊόν, «πωλεί» ασφάλιση) είναι υποχρεωμένος να γνωστοποιεί στον ασφαλιζόμενο καταναλωτή πληροφορίες σχετικά με τη φύση, το συγκεκριμένο είδος και τα χαρακτηριστικά (αγγλικά: indication of the nature, γερμανικά: Angabe der Art, γαλλικά: indications sur la nature) του βασικού προϊόντος (του παράγωγου προϊόντος ή του δομημένου χρηματοπιστωτικού προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί παράγωγο προϊόν), ή αρκεί η γνωστοποίηση του είδους των βασικών (αντιπροσωπευτικών) στοιχείων του ενεργητικού χωρίς ενημέρωση για τα χαρακτηριστικά του προϊόντος αυτού;

2. Δεύτερο ερώτημα: σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι ο ασφαλιστής ή ο λήπτης της ασφάλισης (ο οποίος προσφέρει τέτοια ασφάλιση, διανέμει ασφαλιστικό προϊόν, «πωλεί» ασφάλιση συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο — ασφάλιση με επενδυτικό χαρακτήρα) είναι υποχρεωμένος να γνωστοποιεί στον καταναλωτή πληροφορίες σχετικά με τη φύση, το συγκεκριμένο είδος και τα χαρακτηριστικά του βασικού προϊόντος (του παράγωγου προϊόντος ή του δομημένου χρηματοπιστωτικού προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί παράγωγο προϊόν), έχουν το άρθρο 185, παράγραφος 3, στοιχείο θ', της οδηγίας 2009/138/ΕΚ και το άρθρο 36, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα 3Α, σημείο 12, της οδηγίας 2002/83/ΕΚ, την έννοια ότι οι γνωστοποιούμενες στον ασφαλιζόμενο — καταναλωτή πληροφορίες σχετικά με τη φύση, το συγκεκριμένο είδος και τα χαρακτηριστικά του βασικού προϊόντος (του παράγωγου προϊόντος ή του δομημένου χρηματοπιστωτικού προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί παράγωγο προϊόν) πρέπει να περιλαμβάνουν πανομοιότυπες πληροφορίες με τις απαιτούμενες από το άρθρο 19, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (?), [...] και από το άρθρο 24, παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (*), ήτοι εκτενείς πληροφορίες για τα παράγωγα προϊόντα και για τις προτεινόμενες επενδυτικές στρατηγικές, οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις κατάλληλες κατευθυντήριες γραμμές και προειδοποιήσεις σχετικά με τον κίνδυνο που συνδέεται με επενδύσεις σε τέτοια προϊόντα ή με ειδικές επενδυτικές στρατηγικές, συμπεριλαμβανομένων, ιδιαιτέρως, πληροφοριών σχετικών με τη μεθοδολογία που εφαρμόζει ο ασφαλιστής ή ο φορέας υπολογισμού για την αξιολόγηση του βασικού προϊόντος κατά τη διάρκεια της περιόδου ασφαλιστικής κάλυψης, πληροφοριών σχετικών με τον κίνδυνο που συνδέεται με το παράγωγο προϊόν και τον εκδότη του, καθώς και σχετικών με τις διακυμάνσεις της αξίας του παράγωγου προϊόντος μέσα στον χρόνο, με τους διάφορους παράγοντες που προκαλούν αυτές τις διακυμάνσεις και με τον βαθμό επιρροής τους στην αξία του;
3. Τρίτο ερώτημα: έχει το άρθρο 185, παράγραφος 4, της οδηγίας 2009/138/ΕΚ την έννοια ότι, στην περίπτωση συμβάσεων ασφάλισης ζωής και επιβίωσης (μικτής ασφάλισης) συνδεδεμένων με επενδυτικό κεφάλαιο (ασφάλιση με επενδυτικό χαρακτήρα) όπου το βασικό στοιχείο του ενεργητικού είναι παράγωγο προϊόν (ή δομημένο χρηματοπιστωτικό προϊόν στο οποίο έχει ενσωματωθεί παράγωγο προϊόν), ο ασφαλιστής ή ο λήπτης της ασφάλισης (ο οποίος προσφέρει τέτοια ασφάλιση, διανέμει ασφαλιστικό προϊόν, «πωλεί» ασφάλιση) είναι υποχρεωμένος να γνωστοποιεί στον ασφαλιζόμενο καταναλωτή πανομοιότυπες πληροφορίες με τις απαιτούμενες από το άρθρο 19, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/39/ΕΚ, και από το άρθρο 24, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, ήτοι εκτενείς πληροφορίες για τα παράγωγα προϊόντα και για τις προτεινόμενες επενδυτικές στρατηγικές, οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις κατάλληλες κατευθυντήριες γραμμές και προειδοποιήσεις σχετικά με τον κίνδυνο που συνδέεται με επενδύσεις σε τέτοια προϊόντα ή με ειδικές επενδυτικές στρατηγικές, συμπεριλαμβανομένων, ιδιαιτέρως, πληροφοριών σχετικών με τη μεθοδολογία που εφαρμόζει ο ασφαλιστής ή ο φορέας υπολογισμού για την αξιολόγηση του βασικού προϊόντος κατά τη διάρκεια της περιόδου ασφαλιστικής κάλυψης, πληροφοριών σχετικών με τον κίνδυνο που συνδέεται με το παράγωγο προϊόν και τον εκδότη του, καθώς και σχετικών με τις διακυμάνσεις της αξίας του παράγωγου προϊόντος μέσα στον χρόνο, με τους διάφορους παράγοντες που προκαλούν αυτές τις διακυμάνσεις και με τον βαθμό επιρροής τους στην αξία του;
4. Τέταρτο ερώτημα: σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ή στο τρίτο ερώτημα (ή σε αμφότερα τα ερωτήματα), συνιστά η παράλειψη του ασφαλιστή ή του λήπτη της ασφάλισης ο οποίος προσφέρει ασφάλιση ζωής συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο (ασφάλιση με επενδυτικό χαρακτήρα) να παρέχει στον ασφαλιζόμενο καταναλωτή τις απαιτούμενες πληροφορίες (που απαριθμούνται στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα), στο πλαίσιο παροχής ασφάλισης προς τον καταναλωτή, αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά το άρθρο 5 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (?) [...], ή μήπως η μη παροχή των απαιτούμενων πληροφοριών αποτελεί παραπλανητική εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας αυτής;
5. Πέμπτο ερώτημα: σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως τόσο στο δεύτερο όσο και στο τρίτο ερώτημα, συνιστά η παράλειψη του ασφαλιστή ή του λήπτη της ασφάλισης (ο οποίος προσφέρει τέτοια ασφάλιση, διανέμει ασφαλιστικό προϊόν, «πωλεί» ασφάλιση συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο — ασφάλιση με επενδυτικό χαρακτήρα) να ενημερώσει σαφώς τον καταναλωτή ότι τα περιουσιακά στοιχεία του επενδυτικού κεφαλαίου (του συνδεδεμένου με την ασφάλιση επενδυτικού κεφαλαίου) τοποθετούνται σε παράγωγα προϊόντα (ή σε δομημένα προϊόντα στα οποία έχουν ενσωματωθεί παράγωγα προϊόντα), αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά το άρθρο 5 της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές ή μήπως η μη παροχή των απαιτούμενων πληροφοριών αποτελεί παραπλανητική εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας αυτής;

6. Έκτο ερώτημα: σε περίπτωση αρνητικής απάντησως τόσο στο δεύτερο όσο και στο τρίτο ερώτημα, συνιστά η παράλειψη του ασφαλιστή ή του λήπτη της ασφάλισης ο οποίος προσφέρει ασφάλιση ζωής συνδεδεμένη με επενδυτικό κεφάλαιο (ασφάλιση με επενδυτικό χαρακτήρα) να παράσχει στον καταναλωτή λεπτομερείς διευκρινίσεις για τα ακριβή χαρακτηριστικά του προϊόντος στο οποίο τοποθετούνται τα περιουσιακά στοιχεία του επενδυτικού κεφαλαίου (του συνδεδεμένου με την ασφάλιση επενδυτικού κεφαλαίου), περιλαμβανομένων πληροφοριών για τους κανόνες λειτουργίας του εν λόγω προϊόντος, στην περίπτωση παράγωγου προϊόντος (ή δομημένου προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί παράγωγο προϊόν), αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά το άρθρο 5 της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, ή μήπως η μη παροχή των απαιτούμενων πληροφοριών αποτελεί παραπλανητική εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 335, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2002, L 345, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2004, L 145, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ 2014, L 173, σ. 349.

⁽⁵⁾ ΕΕ 2005, L 149, σ. 22.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις
27 Μαρτίου 2020 — Bundeswettbewerbsbehörde κατά Nordzucker AG κ.λπ.**

(Υπόθεση C-151/20)

(2020/C 209/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Bundeswettbewerbsbehörde

Ανααιρεσίβλητες: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το τρίτο κριτήριο που έχει θέσει η νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού ως προς την εφαρμογή της αρχής «ne bis in idem», δηλαδή το κριτήριο κατά το οποίο πρέπει να θίγεται το ίδιο προστατευόμενο έννομο αγαθό, να εφαρμόζεται ακόμη και όταν οι αρχές ανταγωνισμού δύο κρατών μελών καλούνται να εφαρμόσουν για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και αναφορικά με τα ίδια πρόσωπα, πέρα από τους εθνικούς κανόνες δικαίου, τους ίδιους κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου (εν προκειμένω: το άρθρο 101 ΣΛΕΕ);

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ως άνω ερώτημα:

- 2) Υφίσταται, σε μια τέτοια περίπτωση παράλληλης εφαρμογής του ευρωπαϊκού και του εθνικού δικαίου του ανταγωνισμού, το ίδιο προστατευόμενο έννομο αγαθό;
- 3) Έχει, πέραν τούτου, σημασία για την εφαρμογή της αρχής «ne bis in idem» το αν η πρώτη χρονικά απόφαση επιβολής προστίμου που εξέδωσε η αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους έλαβε υπόψη, όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, τις συνέπειες που έχει η παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού σε άλλο κράτος μέλος, του οποίου η αρχή ανταγωνισμού αποφάνθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας που διεξήγαγε στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού;
- 4) Πρόκειται, και στην περίπτωση διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας, λόγω της συμμετοχής ενός μέρους στο εθνικό πρόγραμμα επιείκειας, είναι δυνατή μόνον η διαπίστωση της παραβιάσεως, από το μέρος αυτό, του δικαίου του ανταγωνισμού, για διαδικασία που διέπεται από την αρχή «ne bis in idem», ή μπορεί μια τέτοια απλή διαπίστωση της παραβιάσεως να γίνει ανεξαρτήτως της εκβάσεως προηγούμενης διαδικασίας επιβολής προστίμου (σε άλλο κράτος μέλος);

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 31 Μαρτίου 2020 — Kemwater ProChemie s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-154/20)

(2020/C 209/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα πρωτοδίκως και νυν αντίδικος κατ' αναίρεση: Kemwater ProChemie s.r.o.

Καθής πρωτοδίκως και νυν ανααιρεσίμουσα: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με την οδηγία 2006/112/EK ⁽¹⁾ η κατάσταση κατά την οποία η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών εξαρτάται από την τήρηση της υποχρέωσης του υποκειμένου στον φόρο να αποδείξει ότι η παροχή την οποία αυτός έλαβε στο πλαίσιο φορολογητέας πράξης εκπληρώθηκε από άλλον συγκεκριμένο υποκείμενο στον φόρο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο δεν τηρεί την εν λόγω υποχρέωση αποδείξεως, είναι θεμιτό να μην του χορηγηθεί το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών, μολονότι δεν αποδεικνύεται ότι ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει ότι, αποκτώντας τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, συμμετέχει σε φοροδιαφυγή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 14ης Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-161/20)

(2020/C 209/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kalèda, W. Mölls)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου ⁽¹⁾, που περιέχεται στην από 5 Φεβρουαρίου 2020 πράξη της EMA με την οποία εγκρίθηκε εισήγηση προς τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (IMO) σχετικά με τη θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τον κύκλο ζωής για την εκτίμηση των αερίων θερμοκηπίου που εκπέμπουν τα βιώσιμα εναλλακτικά καύσιμα από την πηγή στη δεξαμενή, με σκοπό τη διαβίβασή της από την Προεδρία του Συμβουλίου στον IMO εκ μέρους των κρατών μελών και της Επιτροπής·
- να διατηρήσει τα αποτελέσματα της απόφασης·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από την Επιτροπή αφορά απόφαση του Συμβουλίου που περιέχεται στην από 5 Φεβρουαρίου 2020 πράξη της ΕΜΑ με την οποία εγκρίθηκε εισήγηση προς τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΙΜΟ) σχετικά με τη θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τον κύκλο ζωής για την εκτίμηση των αερίων θερμοκηπίου που εκπέμπουν τα βιώσιμα εναλλακτικά καύσιμα από την πηγή στη δεξαμενή (στο εξής: εισήγηση για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου), με σκοπό τη διαβίβασή της από την Προεδρία του Συμβουλίου στον ΙΜΟ εκ μέρους των κρατών μελών και της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής, η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η απόφαση του Συμβουλίου εκδόθηκε κατά παράβαση της αποκλειστικής αρμοδιότητας που έχει η Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στον τομέα τον οποίο αφορά η εισήγηση για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, επειδή ο τομέας αυτός καλύπτεται κατά μεγάλο μέρος από τους κοινούς κανόνες που εφαρμόζονται στις ενδοενοσιακές καταστάσεις σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου.

Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η απόφαση του Συμβουλίου προσβάλλει τα θεσμικά προνόμια της βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, ΣΕΕ, επειδή μόνο η ίδια έχει εξουσία να ενεργεί εκ μέρους της Ένωσης και να εξασφαλίζει την εξωτερική εκπροσώπησή της.

(¹) Έγγραφο ST 6287/20 του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2020.

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 –Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-169/20)

(2020/C 209/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και C. Perrin)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 110 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον δεν έλαβε υπόψη, στο πλαίσιο του υπολογισμού του τέλους ταξινόμησης, την απόσβεση της αξίας του περιβαλλοντικού στοιχείου κατά τον υπολογισμό της αξίας των μεταχειρισμένων οχημάτων που εισάγονται στο εν λόγω κράτος και αποκτήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη.
- Να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η επίμαχη πορτογαλική νομοθεσία εισάγει διάκριση μεταξύ του τέλους που βαρύνει ένα εισαγόμενο όχημα και εκείνου που βαρύνει ένα παρόμοιο μη εισηγμένο όχημα. Οι λεπτομέρειες και ο τρόπος υπολογισμού που ισχύουν οδηγούν σχεδόν πάντοτε στην επιβολή υψηλότερου τέλους επί του εισαγόμενου οχήματος.

Η κατάσταση αυτή είναι ακόμη περισσότερο ανησυχητική στο μέτρο που είναι αντίθετη προς την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου: η πορτογαλική νομοθεσία για τον υπολογισμό του τέλους που επιβάλλεται στα μεταχειρισμένα οχήματα που αποκτήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενων διαδικασιών κατά παραβάσεως και διαφόρων αποφάσεων του Δικαστηρίου.

Η πορτογαλική νομοθεσία δεν εξασφαλίζει ότι τα μεταχειρισμένα οχήματα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη δεν φορολογούνται περισσότερο από τα αντίστοιχα μη εισηγμένα μεταχειρισμένα οχήματα. Τούτο εξηγείται από το γεγονός ότι, λόγω τροποποίησης της νομοθεσίας το 2016, δεν λαμβάνεται υπόψη η απόσβεση της αξίας του περιβαλλοντικού στοιχείου που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της αξίας του μεταχειρισμένου οχήματος.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πίνακας απόσβεσης που έχει υιοθετήσει η εθνική νομοθεσία δεν οδηγεί σε εύλογη προσέγγιση της πραγματικής αξίας του εισαγόμενου μεταχειρισμένου οχήματος. Κατά συνέπεια, το τέλος ταξινόμησης εισαγόμενου μεταχειρισμένου οχήματος είναι υψηλότερο από το τέλος που καταβάλλεται για παρόμοιο μεταχειρισμένο όχημα που έχει ήδη ταξινομηθεί στην Πορτογαλία, γεγονός που επιβεβαιώνει την παράβαση του άρθρου 110 ΣΛΕΕ και της νομολογίας του Δικαστηρίου.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-180/20)

(2020/C 209/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Kellerbauer, Θ. Ραμόπουλος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2020/245 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2020, σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του συμβουλίου εταιρικής σχέσης που συγκροτείται βάσει της συνολικής και ενισχυμένης συμφωνίας εταιρικής σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Αρμενίας, αφετέρου [στο εξής: CERA], όσον αφορά τη θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού του συμβουλίου εταιρικής σχέσης και των εσωτερικών κανονισμών της επιτροπής εταιρικής σχέσης, των υποεπιτροπών και άλλων οργάνων που έχουν συσταθεί από το συμβούλιο εταιρικής σχέσης και τη συγκρότηση καταλόγου των υποεπιτροπών, για την εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας με την εξαίρεση του τίτλου II [στο εξής: απόφαση 2020/245 του Συμβουλίου], και την απόφαση (ΕΕ) 2020/246 ⁽²⁾ του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 2020 σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του συμβουλίου εταιρικής σχέσης που συγκροτείται βάσει της CERA, όσον αφορά τη θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού του συμβουλίου εταιρικής σχέσης και των εσωτερικών κανονισμών της επιτροπής εταιρικής σχέσης, των υποεπιτροπών και άλλων οργάνων που έχουν συσταθεί από το συμβούλιο εταιρικής σχέσης και τη συγκρότηση καταλόγου των υποεπιτροπών, για την εφαρμογή του τίτλου II της εν λόγω συμφωνίας [στο εξής: απόφαση 2020/246 του Συμβουλίου].
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι i) η εξαίρεση του τίτλου II της CERA από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης 2020/245 του Συμβουλίου· (ii) η έκδοση της χωριστής απόφασης 2020/246 του Συμβουλίου η οποία αφορά μόνο τον τίτλο II της CERA και στηρίζεται στην ουσιαστική νομική βάση του άρθρου 37 ΣΕΕ, και (iii) η επίκληση και του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ, το οποίο ορίζει ότι το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα όταν η συμφωνία καλύπτει τομέα για τον οποίο απαιτείται ομοφωνία, παραβιάζουν τη Συνθήκη όπως αυτή ερμηνεύεται στη νομολογία του Δικαστηρίου.

Προς στήριξη του λόγου αυτού, η Επιτροπή προβάλλει τα εξής επιχειρήματα:

Πρώτον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ουσιαστική νομική βάση για την απόφαση που εκδίδει το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο οργάνων που ιδρύονται με ορισμένη συμφωνία πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με το κέντρο βάρους της συμφωνίας αυτής στο σύνολό της. Η CERA αφορά κυρίως την εμπορική και αναπτυξιακή συνεργασία, καθώς και τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών μεταφορών, ενώ η σχέση μεταξύ της CERA και της ΚΕΠΠΑ δεν είναι αρκούντως σημαντική ώστε να δικαιολογείται η χρήση μιας ουσιαστικής νομικής βάσης της ΚΕΠΠΑ σχετικά με την εν λόγω συμφωνία στο σύνολό της. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο κακώς περιέλαβε το άρθρο 37 ΣΕΕ στη νομική βάση της απόφασης 2020/246 και η απόφαση αυτή κακώς εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του κανόνα της ομοφωνίας.

Δεύτερον, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν επιτρέπεται να διασπούν τεχνητά μία πράξη σε περισσότερα μέρη ώστε να δημιουργούν κατ' αυτόν τον τρόπο μέρη με διαφορετικό κέντρο βάρους, διότι έτσι θα μπορούσαν να παρακάμπτουν την επιταγή του άρθρου 13 ΣΛΕΕ κατά την οποία κάθε θεσμικό όργανο δρα εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που του ανατίθενται από τις Συνθήκες, σύμφωνα με τις διαδικασίες, τους όρους και τους σκοπούς τους οποίους αυτές προβλέπουν. Στην περίπτωση που το Συμβούλιο καθορίζει, βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που ιδρύεται από συμφωνία, όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία του οργάνου αυτού σε σχέση με όλες τις διατάξεις της συμφωνίας, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η διάσπαση της απόφασης του Συμβουλίου σε δύο αποφάσεις. Δεδομένου ότι η CEPA δεν διακρίνει μεταξύ εσωτερικού κανονισμού που εφαρμόζεται όταν τα συγκεκριμένα όργανα ενεργούν στο πλαίσιο του τίτλου II και εσωτερικού κανονισμού που εφαρμόζεται όταν ενεργούν στο πλαίσιο άλλων τίτλων της CEPA, το Συμβούλιο κακώς εξέδωσε δύο χωριστές αποφάσεις, μία από τις οποίες αφορά αποκλειστικά τον τίτλο II της CEPA.

(¹) ΕΕ 2020, L 52, σ. 3.

(²) ΕΕ 2020, L 52, σ. 5.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2020 — Armani κατά EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI *le Sac* 11)

(Υπόθεση T-653/18) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου GIORGIO ARMANI *le sac* 11 ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα LESAC και *lesac* – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001]

(2020/C 209/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giorgio Armani SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Felipe Domingo Asunción (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Αυγούστου 2018 (υπόθεση R 2462/2017-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του F. Asunción και του Giorgio Armani

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Giorgio Armani SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 21.1.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2020 — Armani κατά EUIPO — Asunción (*le Sac* 11)

(Υπόθεση T-654/18) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου *le Sac* 11 ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα LESAC και *lesac* – Σχετικό λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001]

(2020/C 209/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giorgio Armani SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Martínez Almeida y Alejos-Pita, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: Η. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Felipe Domingo Asunción (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Αυγούστου 2018 (υπόθεση R 2464/2017-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του F. Asunción και του Giorgio Armani

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Giorgio Armani SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 25 της 21.1.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-707/18) (¹)

[Γεωργία – Επιστροφές κατά την εξαγωγή – Κρέας πουλερικών – Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1277 εκδοθείς κατόπιν της ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 689/2013 με απόφαση του Δικαστηρίου – Αρμοδιότητα του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Καταστρατήγηση της διαδικασίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Ζημία]

(2020/C 209/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. Milchior και S. Charbonnel, δικηγόροι)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Komilaki και M. Alver), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και B. Hofstötter)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1277 του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2018 για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ 2018, L 239, σ. 1), και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω του καθορισμού μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή για την περίοδο από 19 Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 2013.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Tilly-Sabco στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 54 της 11.2.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2020 — Tecnodidattica κατά EUIPO (Σχήμα βάσεων υδρόγειας σφαίρας και λάμπας)

(Υπόθεση T-752/18) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχήμα βάσεων υδρόγειας σφαίρας και λάμπας – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Απουσία διακοσμητικών ή επινοημένων στοιχείων που είναι σημαντικά ή ουσιώδη]

(2020/C 209/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Corona και F. Corona, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Οκτωβρίου 2018 (υπόθεση R 76/2017 2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σημείου που αποτελείται από το σχήμα βάσεων υδρόγειας σφαίρας και λάμπας ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tecnodidattica SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 25.2.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Bergslagernas Järnvaru κατά EUIPO — Schepach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Εργαλείο για τον τεμαχισμό ξύλων)

(Υπόθεση T-73/19) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει εργαλείο για τον τεμαχισμό ξύλων – Προγενέστερο εθνικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Λόγος ακυρότητας – Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα – Απουσία διαφορετικής συνολικής εντύπωσης – Άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας – Άρθρο 62 του κανονισμού 6/2002»]

(2020/C 209/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Σουηδία) (εκπρόσωποι: S. Kirschstein-Freund και B. Breiting, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Schepach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Νοεμβρίου 2018 (υπόθεση R 1455/2018-3), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Scherrpach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen και Bergslagernas Järnvaru.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Bergslagernas Järnvaruaktiebolag φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 122 du 1.4.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Abarca κατά EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Υπόθεση T-106/19) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ABARCA SEGUROS – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ABANCA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2020/C 209/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lisbonne, Portugal) (εκπρόσωποι: J. Pimenta και Á. Pinho, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Schneider, J. Crespo Carrillo και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Aznar Alonso, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2018 (υπόθεση R 1370/2018-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Abanca Corporación Bancaria και Abarca — Companhia de Seguros.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Abarca — Companhia de Seguros SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Abanca Corporación Bancaria, SA.

(¹) EE C 131 της 8.4.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — Kerry Luxembourg κατά EUIPO —
Döhler (TasteSense)

(Υπόθεση T-109/19) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TasteSense – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MultiSense – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού [ΕΕ] 2017/1001)]

(2020/C 209/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kerry Luxembourg Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Döhler GmbH (Darmstadt, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Νοεμβρίου 2018 (υπόθεση R 1178/2018-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Döhler και Kerry Luxembourg.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kerry Luxembourg Sàrl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 139 της 15.4.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — CV κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-496/19) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Αποδοχές – Διορθωτικός συντελεστής – Κατ' αποκοπή αποζημίωση εξόδων παραστάσεως – Έξοδα στεγάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Υποχρέωση αρωγής – Ισοδυναμία της αγοραστικής δύναμης – Ίση μεταχείριση)

(2020/C 209/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: CV, CW και CY (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin και M. Brauhoff)

Αντικείμενο

Προσφυγή στηριζόμενη στο άρθρο 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της σιωπηρής απόφασης της Επιτροπής με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του θεσμικού αυτού οργάνου απέρριψε το αίτημα των προσφευγόντων με το οποίο ζητούσαν, κατ' ουσίαν, αύξηση, ενδεχομένως αναδρομική, του διορθωτικού συντελεστή που ισχύει στον τόπο υπηρεσίας τους, εν προκειμένω το Παρίσι.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τους CV, CW και CY στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305 της 9.9.2019

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2020 — CZ κ.λπ. κατά EYED

(Υπόθεση T-497/19) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Αποδοχές – Διορθωτικός συντελεστής – Κατ' αποκοπή αποζημίωση εξόδων παραστάσεως – Έξοδα στεγάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Υποχρέωση αρωγής – Ισοδυναμία της αγοραστικής δύναμης – Ίση μεταχείριση)

(2020/C 209/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: CZ, DB, DC, DD (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την εξωτερική δράση (εκπρόσωποι: S. Marquardt και R. Spac)

Αντικείμενο

Προσφυγή στηριζόμενη στο άρθρο 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της σιωπηρής απόφασεως της EYED με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και η αρμόδια για τη σύνταξη συμβάσεων προσλήψεως αρχή της EYED απέρριψαν το αίτημα των προσφευγόντων με το οποίο ζητούσαν, κατ' ουσίαν, αύξηση, ενδεχομένως αναδρομική, του διορθωτικού συντελεστή που ισχύει στον τόπο υπηρεσίας τους, εν προκειμένω το Παρίσι.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τους CZ, DB, DC και DD στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305 της 9.9.2019

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2020 — Axactor κατά EUIPO — Axa (AXACTOR)

(Υπόθεση T-594/19) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Παραίτηση από την ανακοπή – Κατάργηση της δίκης»)

(2020/C 209/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Axactor SE (Όσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Axa SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Martini-Berthon, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιουνίου 2019 (affaire R 479/2018-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Axa SA και Axactor SE.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Axactor SE και η Axa SA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 363 της 28.10.2019.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — ArcelorMittal Bremen κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-623/19) (¹)**

(Προσφυγή λόγω παραλείψεως – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Μεταβατικοί κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής – Τροποποίηση του εθνικού πίνακα κατανομής δικαιωμάτων όσον αφορά τη Γερμανία για την περίοδο 2013–2020 – Σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας – Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)

(2020/C 209/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ArcelorMittal Bremen GmbH (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και L. Buschmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και A. Becker)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ προκειμένου να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να εκδώσει απόφαση σχετικά με τη συνολική ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής προς δωρεάν κατανομή με σκοπό τη σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας όσον αφορά υποεγκατάσταση της προσφεύγουσας με δείκτη αναφοράς για το θερμό μέταλλο και, επικουρικός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης που φέρεται να εξέδωσε η Επιτροπή στις 19 Ιουλίου 2019 επί του εγγράφου οχλήσεως που της απηύθυνε η προσφεύγουσα την 1η Ιουλίου 2019.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 363 της 28.10.2019

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2020 — Csordas κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-146/20 R)**

(Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων – Υπαλληλική υπόθεση – Εκλογές για την ανάδειξη του τοπικού τμήματος Λουξεμβούργου της επιτροπής προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Νομότυπος χαρακτήρας – Υποχρέωση ελέγχου την οποία υπέχει το θεσμικό όργανο – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Έλλειψη *fumus boni juris*)

(2020/C 209/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούντες: Annamaria Csordas (Πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο), Adrian Sorin Cristescu (Πόλη του Λουξεμβούργου), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Λουξεμβούργο), Miguel Vicente Nunez (Πόλη του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωπος: Μ.-Α. Lucas, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Milanowska, T. Lilamand και T. Bohr)

Αντικείμενο

Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 91, παράγραφος 4, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κύριο αίτημα, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση, πρώτον, της από 26 Νοεμβρίου 2019 ανακοινώσεως της εφορευτικής επιτροπής σχετικά με τα αποτελέσματα των εκλογών για την ανάδειξη του τοπικού τμήματος Λουξεμβούργου της επιτροπής προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεύτερον, της από 28 Νοεμβρίου 2019 αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό του βαθμού αντιπροσωπευτικότητας των εντός αυτής συνδικαλιστικών ή επαγγελματικών οργανώσεων, τρίτον, της θητείας του τοπικού τμήματος Λουξεμβούργου της επιτροπής προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το οποίο αναδειχθηκε κατόπιν των εκλογών του Νοεμβρίου 2019, τέταρτον, του εκ μέρους του τοπικού τμήματος Λουξεμβούργου της επιτροπής προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ορισμού των εκπροσώπων του στην κεντρική επιτροπή προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πέμπτον, κάθε αποφάσεως περί χορηγήσεως επιπλέον πόρων στους εκπροσώπους του προσωπικού της Επιτροπής και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να παρατείνει τη θητεία της απερχόμενης επιτροπής προσωπικού μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της κύριας υποθέσεως, περιορίζοντας παράλληλα τις αρμοδιότητες της εν λόγω επιτροπής προσωπικού στις τρέχουσες υποθέσεις, και με επικουρικό προβαλλόμενο αίτημα, αφενός, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να περιορίσει τις αρμοδιότητες του, αναδειχθέντος κατόπιν των εκλογών του Νοεμβρίου 2019, τοπικού τμήματος Λουξεμβούργου της επιτροπής προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη διεκπεραίωση των τρεχουσών υποθέσεων και, αφετέρου, να υποχρεώσει το εν λόγω τοπικό τμήμα να ορίσει στην κεντρική επιτροπή προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τους εκπροσώπους που πρότεινε η *Union syndicale Luxembourg*.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Μαρτίου 2020 — JP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-179/20)

(2020/C 209/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: JP (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Ιουλίου 2019 περί μη συμπερίληψης του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον πίνακα επιτυχόντων που αφορά τους επιτυχόντες του διαγωνισμού EPSO/AD/363/18 — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD7), καθώς και την απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2019 περί απόρριψης της αίτησης του προσφεύγοντος-ενάγοντος για επανεξέταση·

- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει τη ζημία που προκλήθηκε και
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις ισχυρισμούς.

1. Με τον πρώτο ισχυρισμό προβάλλεται παραβίαση της αρχής ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής πρέπει να έχουν τις αναγκαίες δεξιότητες προκειμένου να διεξαγάγουν αντικειμενική εκτίμηση των επιδόσεων και των επαγγελματικών ικανοτήτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατά τη διάρκεια της σχετικής με τον οικείο τομέα συνεντεύξεως, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
2. Με τον δεύτερο ισχυρισμό προβάλλεται παραβίαση της αρχής ότι η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής πρέπει να είναι αρκούντως σταθερή.
3. Με τον τρίτο ισχυρισμό προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2020 — Square κατά EUIPO (\$ Cash App)

(Υπόθεση T-210/20)

(2020/C 209/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Square, Inc. (Σαν Φρανσίσκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder και T. Dolde, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος \$ Cash App — Υπ' αριθ. 1 410 819 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 811/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος βασικών δραστηριοτήτων του καθού και ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 72, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2020 — Square κατά EUIPO (\$ Cash App)**(Υπόθεση T-211/20)**

(2020/C 209/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Square, Inc. (Σαν Φρανσίσκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder και T. Dolde, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος \$ Cash App — Υπ' αριθ. 1 410 819 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 810/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος βασικών δραστηριοτήτων του καθού και ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 72, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2020 — JK κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/20)

(2020/C 209/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: JK (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 5ης Ιουνίου 2019 του διευθυντή της ΓΔ Προϋπολογισμού και Διοίκησης, Ανθρώπινων Πόρων και Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) με την οποία απορρίφθηκε η από 5 Φεβρουαρίου 2019 καταγγελία του βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η από 5 Φεβρουαρίου 2019 καταγγελία του βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει, στο μέτρο που η απόφαση αυτή αποτελεί συνέχεια σιωπηρής απόρριψης, την απορριπτική απόφαση της από 4 Σεπτεμβρίου 2019 διοικητικής ένστασης του προσφεύγοντος η οποία του κοινοποιήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2020 από τον διευθυντή της ΓΔ Προϋπολογισμού και Διοίκησης, Ανθρώπινων Πόρων και Ασφάλειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 12α του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της έννοιας της παρενόχλησης και ειδικότερα κατά την εκτίμηση της έννοιας αυτής υπό το πρίσμα του καθήκοντος αρωγής που φέρει το όργανο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 24 του ΚΥΚ και πλάνη περί το δίκαιο εκ μέρους της ΑΔΑ κατά την απόρριψη της καταγγελίας, πριν ληφθεί οποιαδήποτε πρωτοβουλία για την κίνηση διοικητικής έρευνας, όσον αφορά τη σημασία της απόδειξης των στοιχείων που προσκόμισε προς στήριξη της καταγγελίας του.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης των στοιχείων που προσκομίστηκαν προς στήριξη της αιτήσεως αρωγής λαμβανομένου υπόψη του ότι ο προσφεύγων προσκόμισε με την καταγγελία του επαρκή στοιχεία τα οποία ήταν ικανά να αποδείξουν το υποστατό των επιθέσεων τις οποίες δέχθηκε.

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 — Orion κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-223/20)

(2020/C 209/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Orion Oyj (Espoo, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: C. Schoonderbeek, δικηγόρος, J. Mulryne και E. Amos, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 13 Φεβρουαρίου 2020 απόφαση της καθής να χορηγήσει άδεια κυκλοφορίας γενόσημου φαρμάκου για το «Dexmedetomidine Accord»·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα λοιπά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα σε σχέση με την υπό κρίση υπόθεση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, καθόσον με την εν λόγω απόφαση έγινε αποδεκτό το φάρμακο «Precedex», για το οποίο είχε χορηγηθεί εθνική άδεια κυκλοφορίας στην Τσεχική Δημοκρατία πριν από την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως φάρμακο αναφοράς, δεδομένου ότι η εν λόγω εθνική άδεια κυκλοφορίας δεν είχε χορηγηθεί (ούτε είχε αποτελέσει αντικείμενο ενημερώσεως) σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις της Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 11, του κανονισμού 726/2004 ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83, καθόσον με την εν λόγω απόφαση συνήχθη το συμπέρασμα ότι η προβλεπόμενη από το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο προστασία δεδομένων για το προϊόν της προσφεύγουσας, το «Dexdor», είχε λήξει και καθόσον έγινε δεκτό ότι το εν λόγω προϊόν (καθώς και τα ερευνητικά δεδομένα επί των οποίων στηρίζεται) μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως φάρμακο αναφοράς προς στήριξη μιας αιτήσεως χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας για ένα αντίγραφο του προϊόντος (γενόσημο), για τον λόγο ότι τα φάρμακα «Precedex» και «Dexdor» ανήκουν στην ίδια γενική άδεια κυκλοφορίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει επαρκή αιτιολογία, της οποίας η παράθεση απαιτείται βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2020 — PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-230/20)

(2020/C 209/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 17ης Φεβρουαρίου 2020 περί ανακλήσεως της άδειας τραπεζικής λειτουργίας της AS PNB Banka·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατρείς λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως περιλαμβάνει ανεπαρκείς και παραπλανητικές πληροφορίες όσον αφορά τη διαδικασία.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι, προκειμένου να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κακώς η ΕΚΤ έκανε χρήση της διαδικασίας σε δύο στάδια (η οποία προϋποθέτει πρόταση της εθνικής αρμόδιας αρχής), κατά το άρθρο 15, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και το άρθρο 83 του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 ⁽²⁾, παρά την από 1ης Μαρτίου 2019 απόφαση της ΕΚΤ περί ανακατατάξεως, με την οποία η ΕΚΤ ανέλαβε την άμεση εποπτεία της προσφεύγουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται παραβάσεις ως προς τη διαδικασία ενώπιον της εθνικής αρμόδιας αρχής, συγκεκριμένα δε της Επιτροπής Χρηματαγορών και Κεφαλαιαγορών (ΕΧΚ).
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι στις 17 Φεβρουαρίου 2020, λόγω της διατάξεως περί διαδικασίας του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού 468/2014, η ΕΚΤ δεν είχε πλέον δυνατότητα, από διαδικαστικής απόψεως, να εκδώσει σχέδιο αποφάσεως περί ανακλήσεως της αδείας λειτουργίας με ημερομηνία 12ης Σεπτεμβρίου 2019.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση καθίσταται τόσο από διαδικαστική άποψη όσο και επί της ουσίας παράνομη, καθόσον η απόφαση της ΕΚΤ της 15ης Αυγούστου 2019, περί διαπιστώσεως πτωχεύσεως ή πιθανής πτωχεύσεως, συνιστά εν τοις πράγμασι ανάκληση αδείας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον στηρίζεται σε παράνομη παρέμβαση στα δικαιώματα εκπροσωπήσεως της προσφεύγουσας, στερώντας της κατά τον τρόπο αυτό το σύνολο των διαδικαστικών δικαιωμάτων της.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας.
9. Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ δεν μπορούσε να στηριχθεί στην απόφαση περί αφερεγγυότητας της 12ης Σεπτεμβρίου 2019 του λεττονικού δικαστηρίου, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή είναι παράνομη και στηρίζεται αποκλειστικώς σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποφάσεως της ΕΚΤ περί πτωχεύσεως ή πιθανής πτωχεύσεως.
10. Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται ότι κακώς στηρίχθηκε η ΕΚΤ, στην προσβαλλόμενη απόφαση, σε άλλους λόγους (συγκεκριμένα δε σε προβαλλόμενη μη τήρηση των ορίων μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και στις προβλεπόμενες από τις ρυθμίσεις απαιτήσεις περί ιδίων κεφαλαίων), οι οποίοι είναι αβάσιμοι και δεν παρατέθηκαν από την ΕΧΜ στο σχέδιο της αποφάσεως.
11. Με τον ενδέκατο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως από ουσιαστικής απόψεως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα τελεί υπό τον αποκλειστικό έλεγχο της ΕΧΜ και, ως εκ τούτου, εμμέσως, της ΕΚΤ από της 12ης Σεπτεμβρίου 2019.
12. Με τον δωδέκατο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται αναλογικότητας.
13. Με τον δέκατο τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε όλα τα σφάλματα που περιέχονται στην απόφαση περί πτωχεύσεως ή πιθανής πτωχεύσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 — Price κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-231/20)

(2020/C 209/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: David Price (Le Dorat, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Fouchet, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση, υποβάλλοντας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα, της προδικαστικής παραπομπής υπαγομένης στην ταχεία διαδικασία:

1. Καταργεί η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση την ευρωπαϊκή ιθαγένεια των Βρετανών υπηκόων οι οποίοι είχαν ασκήσει, πριν από το πέρας της μεταβατικής περιόδου, το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως στο έδαφος άλλου κράτους μέλους;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο συνδυασμός των άρθρων 2, 3, 10, 12 και 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως, του σημείου 6 του Προοιμίου της, και των άρθρων 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία Ευρωπαϊκής Ένωσης επέτρεψε στους ως άνω Βρετανούς υπηκόους να διατηρήσουν, άνευ εξαιρέσεως, τα δικαιώματα ευρωπαϊκής ιθαγένειας των οποίων απήλαυαν πριν από την αποχώρηση της χώρας τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, δεν αντιβαίνει η συμφωνία αποχωρήσεως στα άρθρα 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον δεν περιλαμβάνει διάταξη η οποία να παρέχει στους ανωτέρω τη δυνατότητα διατηρήσεως των δικαιωμάτων αυτών άνευ εξαιρέσεως;
4. Εν πάση περιπτώσει, δεν αντιβαίνει το άρθρο 127, παράγραφος 1, στοιχείο β', της συμφωνίας αποχωρήσεως στα άρθρα 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στα άρθρα 39 και 40 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον στερεί από τους πολίτες της Ένωσης που άσκησαν το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο το δικαίωμά τους εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές εκλογές της χώρας αυτής, ενώ, εάν το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο υιοθετήσουν σχετικώς την ίδια ερμηνεία με το γαλλικό Συμβούλιο της Επικρατείας, δεν περιλαμβάνει η παράβαση αυτή και την περίπτωση των υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου που είχαν ασκήσει τα δικαιώματά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως;

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, από κοινού με τη συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, καθόσον η συμφωνία αποχωρήσεως δεν καθιστά δυνατή την πλήρη προστασία του δικαιώματος στην υγεία των υπηκόων αυτών και καθόσον οι εν λόγω πράξεις διακρίνουν αυτομάτως και εν γένει, άνευ ουδενός ελέγχου αναλογικότητας, μεταξύ πολιτών της Ένωσης και υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου από 1ης Φεβρουαρίου 2020, και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την έκτη παράγραφο του προοιμίου και τα άρθρα 9, 10 και 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων αμοιβής δικηγόρου ύψους 5 000 ευρώ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται έλλειψη ελέγχου αναλογικότητας όσον αφορά την κατάργηση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας για ορισμένες κατηγορίες Βρετανών υπηκόων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ως Ευρωπαίος πολίτης άσκησε το δικαίωμά του στην ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης και ότι, καθόσον απουσίαζε από τη βρετανική επικράτεια για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε ετών, δεν του επιτράπη να ψηφίσει στο δημοψήφισμα της 23ης Ιουνίου 2016 σχετικά με τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της δημοκρατίας, της ίσης μεταχειρίσεως, της ελεύθερης κυκλοφορίας, της ελεύθερης εκφράσεως και της χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της έννομης τάξεως της Ένωσης και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως η οποία είναι συμφυής με την ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ιδίως ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην έννομη τάξη της Ένωσης, η οποία κατοχυρώνει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όλων των πολιτών, και στην έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο προσφεύγων υποστηρίζει συναφώς, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνει την απώλεια του δικαιώματός του μόνιμης διαμονής, το οποίο απέκτησε κατόπιν αδιάλειπτης πενταετούς διαμονής εντός κράτους μέλους, χωρίς να έχουν προβλεφθεί οι συγκεκριμένες συνέπειες της απώλειας αυτής και, πρωτίστως, χωρίς να έχει ασκηθεί κανένας έλεγχος αναλογικότητας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει το δικαίωμά του στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή καθόσον του αφαιρεί την ευρωπαϊκή ιθαγένεια και, ως εκ τούτου, το δικαίωμά του ελεύθερης διαμονής σε κράτος μέλος του οποίου δεν έχει την ιθαγένεια, εντός του οποίου, όμως, έχει αναπτύξει την οικογενειακή ζωή του.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι των Βρετανών υπηκόων ως προς τις δημοτικές και ευρωπαϊκές εκλογές. Κατά τον προσφεύγοντα, το άρθρο 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως συνιστά παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ και των άρθρων 20 και 21 Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει, επομένως, να ακυρωθεί καθόσον κυρώνει συμφωνία περιλαμβανούσα διάταξη η οποία εισάγει δυσμενή διάκριση εις βάρος των Βρετανών πολιτών.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται αυτόματη και γενικού χαρακτήρα διάκριση, στην οποία προβαίνει η συμφωνία αποχωρήσεως, μεταξύ πολιτών της Ένωσης και υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου, άνευ ελέγχου αναλογικότητας ως προς την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή των Βρετανών από 1ης Φεβρουαρίου 2020. Προς στήριξη του λόγου αυτού, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η κατάργηση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας δεν πρέπει να έχει αυτόματο και γενικό χαρακτήρα, ότι επιβαλλόταν συγκεκριμένη εκτίμηση των συνεπειών και ότι, ελλείψει τέτοιας εκτιμήσεως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δηλαδή προσβολή του δικαιώματος στην υγεία. Ο προσφεύγων φρονεί ότι, επειδή η συμφωνία αποχωρήσεως δεν προβλέπει καμία δράση προστασίας του δικαιώματός του στην υγεία, η συγκεκριμένη αρμοδιότητα στηρίζεως εκλείπει για το Ηνωμένο Βασίλειο και τους υπηκόους τους, οι οποίοι εκτίθενται σε κίνδυνο, ιδίως σε χρονική περίοδο πανδημίας και υγειονομικής κρίσεως.

Προσφυγή της 1ης Μαΐου 2020 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/20)

(2020/C 209/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F. Laprénote, S. Rating και I. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) της 11ης Απριλίου 2020 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56812 ⁽¹⁾, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- Η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης να εκδικασθεί η προσφυγή της με την ταχεία διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση της Επιτροπής ενέχει παράβαση συγκεκριμένων διατάξεων της ΣΛΕΕ και παραβίαση των γενικών αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου σχετικά με την απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων λόγω ιθαγένειας και την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών επί των οποίων στηρίχθηκε η απελευθέρωση των αεροπορικών μεταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τα τέλη της δεκαετίας του 1980. Η απελευθέρωση της αγοράς των αεροπορικών μεταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατέστησε δυνατή την ανάπτυξη αεροπορικών εταιριών χαμηλού κόστους που δραστηριοποιούνται πραγματικά σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Η απόφαση της Επιτροπής δεν λαμβάνει υπόψη τον ρόλο που διαδραματίζουν τέτοιες αεροπορικές εταιρίες δραστηριοποιούμενες σε πανευρωπαϊκό επίπεδο ως προς τη συνδεσιμότητα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον επιτρέπει στη Σουηδία να διαθέσει την ενίσχυση αποκλειστικά και μόνο σε εκείνες τις αεροπορικές εταιρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις οποίες η Σουηδία έχει χορηγήσει άδειες εκμεταλλεύσεως που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ προβλέπει εξαίρεση από την κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ απαγόρευση της κρατικής ενισχύσεως, αλλά δεν προβλέπει εξαίρεση από τους λοιπούς κανόνες και αρχές της ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση της Επιτροπής ενέχει παράβαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να σταθμίσει τα επωφελή αποτελέσματα της ενισχύσεως και τα δυσμενή αποτελέσματα της εν λόγω ενισχύσεως επί των όρων των εμπορικών συναλλαγών και επί της διατηρήσεως ανόθευτου ανταγωνισμού (ήτοι το «κριτήριο της σταθμίσεως»).
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να κινησει επίσημη διαδικασία έρευνας παρά τις σοβαρές δυσχέρειες και προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση ενέχει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή.

⁽¹⁾ Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) της 11ης Απριλίου 2020 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56812 Σουηδία — Καθεστώς εγγυήσεων δανείων προς αεροπορικές εταιρίες σύμφωνα με το προσωρινό πλαίσιο για τη λήψη μέτρων κρατικής ενίσχυσης με σκοπό να στηριχθεί η οικονομία κατά τη διάρκεια της τρέχουσας έξαρσης της νόσου COVID-19 (μη δημοσιευθείσα ακόμη στην ΕΕ).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2020 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO — Pfizer (RUXXIMLA)

(Υπόθεση T-239/20)

(2020/C 209/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pfizer Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα την καταχώριση του επίδικου σήματος: Προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Καταχώριση του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης RUXXIMLA — Υπ' αριθ. 17 865 742 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 1879/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO — Pfizer (RUXYMLA)

(Υπόθεση T-248/20)

(2020/C 209/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pfizer Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα την καταχώριση του επίδικου σήματος: Προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Καταχώριση του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης RUXYMLA — Υπ' αριθ. 17 865 739 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 1878/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Προσφυγή-αγωγή της 7ης Μαΐου 2020 — González Calvet κατά CRU

(Υπόθεση T-257/20)

(2020/C 209/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Ramón González Calvet και Joan González Calvet (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: P. Molina Bosch, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης SRB/EES/2020/52, της 17ης Μαρτίου 2020·
- να αποτιμήσει το σύνολο στοιχείων ενεργητικού ολόκληρου του ομίλου Banco Popular και όχι μόνον τα στοιχεία ενεργητικού της μητρικής εταιρίας χωριστά από εκείνα των θυγατρικών της, όπως έπραξε η Deloitte, καθότι η Banco Santander απορρόφησε όλον τον όμιλο και όχι μόνο τη μητρική εταιρία·
- να αποτιμήσει τα εξυπηρετούμενα δάνεια στο 100 % της λογιστικής τους αξίας·
- να αποτιμήσει τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια στο 100 % της λογιστικής τους αξίας, δεδομένου ότι η κάλυψή τους, μεταξύ εγγυήσεων και προβλέψεων, κυμαινόταν σχεδόν στο 100 %·
- να αποτιμήσει τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία του ομίλου Banco Popular σε 10 896 εκατομμύρια ευρώ, δεδομένου ότι οι αντίστοιχες προβλέψεις είχαν ήδη αφαιρεθεί·
- να αποτιμήσει τα συνολικά στοιχεία ενεργητικού του ομίλου Banco Popular σε 153 785 εκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, κάτι που συνεπάγεται αξία πώλησης για τους μετόχους σε περίπτωση εκκαθάρισης ύψους 29 365 εκατομμυρίων ευρώ, αφαιρουμένων των 124 420 εκατομμυρίων ευρώ τα οποία, κατά την Deloitte, οφείλονταν σε δανειστές·
- να διατάξει την καταβολή αποζημίωσης ύψους 7,00 ευρώ ανά μετοχή, ποσό που προκύπτει από τη διαίρεση των 29 365 εκατομμυρίων ευρώ με τις 4 196 εκατομμύρια μετοχές που ήταν σε κυκλοφορία κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης·
- να καταβληθεί στον Ramón González Calvet αποζημίωση ύψους 317 072 ευρώ (τριακοσίων δεκαεπτά χιλιάδων εβδομήντα δύο ευρώ) για την κατάσχεση των 45 296 μετοχών του, στον δε Joan González Calvet αποζημίωση ύψους 11 977 ευρώ (έντεκα χιλιάδων επτά ευρώ) για την κατάσχεση των 1 711 μετοχών του, πλέον των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στις 6 Ιουνίου 2017, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (JUR) προέβη στην εξυγίανση της Banco Popular και την πώλησε έναντι ενός 1 ευρώ στην Banco Santander. Στις 17 Μαρτίου 2020, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, έχοντας προβεί σε ακρόαση των θιγόμενων από την εξυγίανση της Banco Popular μετόχων και ομολογιούχων της, έκρινε με την απόφαση SRB/EES/2020/52 ότι δεν συνέτρεχε λόγος για καταβολή αποζημιώσεως στους προμνησθέντες θιγόμενους στηριζόμενο στην έκθεση αποτίμησης 3 της Deloitte.

Με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν ότι η Deloitte είναι μια ελεγκτική εταιρεία που έχει χάσει το κύρος της μετά από υποθέσεις όπως οι Gowex, Bankia, Gescartera και Abengoa, και ως εκ τούτου δεν της έχει ανατεθεί, επί του παρόντος, κανείς έλεγχος κάποιας μεγάλης ισπανικής τράπεζας.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τα ακόλουθα επιχειρήματα:

1. Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες διατείνονται ότι η αποτίμηση της Deloitte είναι μεροληπτική υπέρ του JUR και θίγει τους μετόχους, μεταξύ άλλων καθότι:
 - υποεκτιμά τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις, οι οποίες καλύφθηκαν πλήρως από την Banco Santander·
 - δεν λαμβάνει υπόψη ότι η κάλυψη των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μεταξύ εγγυήσεων και προβλέψεων, ήταν της τάξεως του 100 %·
 - υποεκτιμά το χαρτοφυλάκιο των εξυπηρετούμενων δανείων·
 - δεν υπολογίζει τα στοιχεία ενεργητικού του ομίλου Banco Popular χωριστά από εκείνα του νομικού προσώπου Banco Popular και από εκείνα των θυγατρικών του και των επιχειρήσεων στις οποίες έχει συμμετοχή·
 - δεν λαμβάνει υπόψη ότι η καθαρή λογιστική αξία των ακίνητων περιουσιακών στοιχείων, κατόπιν αφαιρέσεως των προβλέψεων, ήταν 10 896 εκατομμύρια ευρώ.
2. Στις 23 Μαΐου 2017 το JUR ανέθεσε στην Deloitte την αποτίμηση της Banco Popular, κατά τον ίδιο χρόνο που η πρόεδρος του Elka König παραδεχόταν σε μια συνέντευξη στο Bloomberg TV ότι η Banco Popular τελούσε υπό επιτήρηση. Εξ αυτού συνάγεται ότι το JUR είχε ήδη αποφασίσει, στις 23 Μαΐου 2017, να προβεί στην εξυγίανση της Banco Popular, πληροφορία που αποκαλύφθηκε από το πρακτορείο Reuters στις 31 Μαΐου προκαλώντας μαζική απόσυρση καταθέσεων με αποτέλεσμα σημαντική έλλειψη ρευστότητας της Banco Popular.
3. Κατά την Banco de España, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θεωρούσε ότι η Banco Popular ήταν φερέγγυα τράπεζα στις 13 Μαρτίου 2017. Η Banco Popular ουδέποτε είχε τεθεί υπό εκκαθάριση, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζεται η Deloitte, αλλά είναι σαφές ότι το JUR έθεσε ω σκοπό να προβεί στην εξυγίανση της Banco Popular προκειμένου να είναι σε θέση να διασώσει την Banco Santander, μια συστημική τράπεζα δραστηριοποιούμενη σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, οι ζημιές της οποίας (υπολογιζόμενες για το έτος 2017 σε 22 573 εκατομμύρια ευρώ από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες) δεν αποκαλύφθηκαν στους μετόχους της μέσω της εκκαθάρισης και της απορρόφησης της Banco Popular.

**Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2020 — Global Chartered Controllor Institute κατά EUIPO — CFA Institute
(CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)**

(Υπόθεση T-266/20)

(2020/C 209/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Global Chartered Controllor Institute SL (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Pomares Caballero και T. Barber Giner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CFA Institute (Σάρλοτσβιλ, Βιρτζίνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούν: το προσφεύγον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE — Αίτηση καταχώρισεως αριθ. 15 508 161

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 235/2019-5

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνοντας ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του σχετικού λόγου απαραδέκτου της καταχώρισης κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001·
- ειδάλλως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος (περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών), και να καταδικάσει το παρεμβαίνον στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 92 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL